

במדינה

מישפט

התלכדות של

כונניות הציונות

שיהיו במעצר, שנמשך שיבועה חודשים, הבן לשיחורו של העצור

לפני שיבועה חודשים נתפסו ביתו של שאק ג'ברה בטייב כרוזים מודפסים בערבית, שבו נאמרו דברים קשים על יחסה של ישראל למיסגד אליאקצה. יחסה הכרוזים נתפסו מכונות-כתיבה שייכות לבית-הספר בכפר טייב שבו משמש ג'ברה מזכיר וסגן מנהל.

שירותי-הביטחון פתחו בחקירה מסועפת, אך ג'ברה שוחרר אחרי זמן קצר והודושים ארוכים של חופשי. לפני שבועיים נעצר שני נסען כי החלה חקירה מישטרתית בעניין הכרוזים.

זרוע-עוזר שני סניגוריו. עוזר כיהדין סעיד עתלי ומוחמד סטרה, עירערו על מעצרו לפני שהושט אורי שטרומן. הם הדגישו כי הוא היה משוחרר תקופה ארוכה מאז התגלו הכרוזים בביתו, ואין לא חשב כי יש צורך במעצרו. השופט התרשם מאוד מטענה זו ורצה לשחרר את ג'ברה, אך התובעת דרורה פילפל הסבירה שופט כי במקרה זה המישטרה היא רק זרוע-עוזר לשרותי-הביטחון, ולכן אין היא יודעת מה אירע השנה, ובאיוה שלב נמצא החקירה. היא ביקשה להשאיר את ג'ברה במעצר.

תורגמן בית-המישפט, דניאל דג אל, תירגם לשופט את תוכן הכרזות מערבית שהתייחס לאחת הפר בוקציות של "הרב" כהנא בה נוספות הציוניות ביצעו תקשנות ברבאית נפשעת על מיסגד אלקצה המבורך. זו חוליה חדשה בשרשרת-המזימות נגד המקומים הקדושים של המוסלמים והנוצריים חלק מתכנון מקיף לחיסול קיימו הפיסי, ההיסטורי והתרבותי של העם הפלסטיני. השופט הקש ואחרי התרגום אמר: שוקראן. השופט הביע את מורת-רוחו מנוהג השיחוי במעצר בכך שקצר את מעצרו של ג'ברה בלי אחד, וציווה, כי אם לא תהא החלטה מישפטית אחת, ישתחרר האיש וילך לביתו.

מחפזה במייבירק

בעד מיסעדה שאינ

כשרה ביקש

בית-הדין הגבוה לצד

יכריע בעניינו

לדריוש יוסף יש מיסעדה קטנה כמעט מזון, בתחנת-דלק. ויש גם צרות צרורות. מה זמן מה הוא מקבל רשיון למיסעדה של במשך שנה הוא הולך ובא במיני רדי עיריית בני-ברק אך נדון בקש. "לא תקבל רשיון למיסעדה בהיעדר תעודת-כשרות", הסביר לו פרנסי העיר.

אמנם כך נהוג ומקובל בעיריית בני-ברק, אך דריוש לא הסכים עם קביעה זו. הוא חשב כי גם בני-ברק יש זכות לאזרחים לאכול במיסעדה שאינה כשרה למתדיר אם יחפצו בכך. על כן פנה לעורר הדין מרכזי לחוביק, וביקש ממ לפעול בעניין.

עורר-הדין לחוביק פנה לבית המישפט הגבוה-לצדק, ובימים אלו קיבל צו-על-תנאי הקורא לעיריית בני-ברק לבוא ולנמק מדוע לא תאשר את הרשיון במיסעדה של דריוש. רק אחרי שההנמקה תי תן, יחליט בית-הדין הגבוה לצדק מה יהיה גורל המיסעדה.

הגליל

עין ציבאריה בצפון

סוחר מנצרת שברק את

תנאי המעצר בתחנות

המישטרה מזועזע מהמצאיו.

סמיר מג'לי הוא סוחר מנצרת, ופעיל ברשימה העירונית חזית נצרת הדמוקרטית. מג'לי בן 35 מונה על-ידי הוועד נגד המילחמה בלבנון, סגין נצרת, לייצג את העצורים שהשתתפו או לא השתתפו בהפגנות ה-22 בספטמבר בעיר, בי עיקבות הטבח במחנות הפליטים בבירות.

על תפקידו ומימצאיו פיר

תפקידו היה בין השאר לקשר בין העצורים והוריהם ובין עורכי-הדין שהתנדבו להגן עליהם. מטבע התפקיד הזה נודמן לי לעמוד על תנאי המעצר הקיימים בבתי-הסוהר שבתחנות-המישטרה באזור, המיועד עדים לעצורים שטרם נשפטו ו שנעצרים בדרך-כלל לתקופות קצרות.

מעדות העצורים עולה שתנאי המעצר בבתי-הסוהר בתחנות-המישטרה מחרידים במיוחד, פשוט תת-אנושיים.

בבתי-הכלא האלה חסר הדבר האלמנטרי ביותר לחיי-אדם, ו הוא אוויר. בחדר של כ-20 מטרים רבועים כלואים 20 בני-אדם. לי חלקם יש מיטות ולאחרים גם זה אין. בחדר כזה יש שניים-שלושה פתחים ברוחב של 40 סנטימטרים בלבד.

השירותים נמצאים בתוך החדר. הצחנה משתלבת בחלל החדר. בי קיץ שורר בחדר. חום בלתי-נסבל ונקל לתאר איזה קור שורר שם בחורף.

לא כמו ליהודים. אחד העי צורים סיפר לי שבימים הראשון לא פעל החשמל בחדר והוסיף: התי לנו על כך לפני האחראי ולהת-עתנו הוא נענה מהר מהרגיל לתי-תיקון העול. אך מרגע שפועל הנקיון תיקן את המנורה לא יכול-נו לסבול את החום הגוסס הזה, וביקשנו שיכבו את האור.

האוכל המוגש על מגשים נדחף לכיוון העצירים ברגלי השטרים. יחד עם המזון מוגש קומקום של תה, ללא ספלס. עשרה עצורים נאלצים לשתות את התה מאותו הספל.

התנהגות השוטרים לעצורים היא בלתי-נסבלת. גסות-רוח, שספק אם היא מופעלת כלפי העצירים הי יהודיים. אין להבין מדבריי שאני בעד התנהגות דומה לעצורים הי יהודיים, אך לא יזיק אם השיח-יון החיובי יתחיל כאן ולערכים יתייחסו כפי שמתייחסים ליהודים. הענין צריך להיבדק ויש לפעול מייד לשיפור תנאי המעצר. העצירים הם בני-אדם. במיוחד כשטרם הוחלט אם הם אשמים. יש לשפר את התנאים ולאוורר אותם.

נשאלת השאלה העיקרית. מדוע העניין כה חשוב? מדוע אני מוד-אג כליכך לגורל העצורים ותנאי מעצורם? ותשובתי היא אחת וי-יחידה: עם מדיניות כזו של הממ-שלה לבטח יהיו הרבה מעצרים כמו אלה שהיו בשבועות האחר-נים, והנמשכים עד היום. חלק ני-כר מהם הם מעצרים פרובוקטי-ביים או על רקע פוליטי, ואין להם שום הצדקה.

אם אנשים אלה נעצרים, אפילו לתקופות קצרות של 48 שעות, עד 15 יום, שישוה לפחות בתנאי-מע-צר אנושיים מינימאליים. די בכך שהמעצר עצמו אינו מוצדק, לפחות שהתנאים יהיו אנושיים. ועדת-הפנים של הכנסת בדקה את תנאי-המעצר בבתי-הכלא הי מרכזיים בארץ. אך בתי-הכלא של תחנות-המישטרה, לפי מיטב ידיע-י לא נבדקו. כי אחרת היה מצבם שונה באופן משמעותי.

חוקיים באיכות גבוהה. שש חברות ההפצה בארץ לא נאותו לפרט אילו חוקים יש להן עם בעלי הסרטים, שמהם קיבלו את הזכות להעתיק סרטים. שוק הפצת הקאסטות בארץ הוא שוק פרוט לגמרי.

ביקוש רב לקאסטות באיכות גרועה, לאי ש לא איכפת כיצד פועל השוק, שברובו הוא חלק מהכל-כלה השחורה.

המצב ברוב ספירות-ההשאלה

הכל חוקי! כך טוען איצ'ו נער, אחד מבעליה של חברת הפצת קאסטות וידאטיב. בספירות הקאסטות אחת קונה חתול בשקל, אומר איצ'ו ומציע להשקיע בסרטים

המדפים. גם לסרטים אלה יש ביי קוש עצוב, ומחירים עולה ביחס ישר לנועזותם. להוציא את מנוסביץ, הפועל במיגור הצר של שמירה על

הסתכנות מישפטית. אלה הן קאסטות שחלקן הועתקו על-ידי המפיץ והן באיכות ירודה ביותר. סוג אחר של קאסטות הן של סיר-טיהקולוגו החדשים. גם לגבי אי-

חברות סרטים אמריקאיות גדולות מעסיקות

ברחבי העולם בלשים, אשר אחריהם קאסטות

וידאו של סרטים שהועתקו באופן בלתי-חוקי

כמעט זהה מבחינת האיכות הירור, והסכומים הנגבים תמורת כל קאסטת מוגזמים ביותר. בתנאים הנוכחים המצב ילך, ויחמיר. דרור לירן, מנהל-השיווק של החברה ערוץ 1 המפיצה קא-סטות-וידאו, בדק ומצא שבחודשים האחרונים נפתחו עשרות חנויות-השאלה חדשות, שאיש אינו יודע איזה סוג של סרטים הם מחזיקים, ובאילו איכות.

זכויותיהן של חברות אמריקאיות מסוימות, לא פועל בשוק הוידאו כל גורם אחר. איש אינו עושה סדר, איש אינו בודק את טיב הי סרטים המושאלים או את חוקיות העתקתם. הן המפיצים הן הסר-חרים נהנים מהמצב. כל עוד קיים

כוחם יש תהיות. קאסטות אלה יקרות הרבה יותר, והן מושאלות רק ללקוחות בטוחים, שאין חשש שהם אנשי מישטרה. בדרך דומה מופצות קסטות וי-דאו של פורנוגרפיה קשה, בניגוד לסורנו הרך, הנמצא בגלוי על

לעמוד על

הזכויות

מה נותר ללקוח לעשות? ראשית, עליו להיות מודע לכך שמה שמוצע לו ברוב החנויות בארץ הוא מאיכות טכנית ירודה, ובתרגום קולק. אם הוא ברימול וזכה לקבל או לרכוש מחוץ לר-סים בעטיפה מקורית, הוא יוכל לצפות בהם בהנאה. אך מחירים אינו זול.

אין כל צורך להתחייב מראש תמורת פיקדון לשאלת 100 קא-סטות. יש לבדוק היטב את קטלוג הספרייה, ובעיקר את מה שמר נח על המדפים. קאסטת שעטיפתה כתובה בכתב-יד או מודפסת ב- מכונת-כתיבה, סביר להניח שחוק מבלי רץ של צבעים לא יראו בה כלום. עדיף לא להסתכן.

כיוון שבדרך-כלל נמצאות הח-נויות ברחובות סמוכים, כמה חנ-רות באותו אזור, קל מאוד לבדוק מה קורה בחנות המתחרה. יש חנויות הנותנות קסטות השאלה לנסיין. אין שום סיבה לא לנצל זאת, ואם מתברר שהאיכות גר-ועה — יש לדרוש בחוקף את הח-זרת דמי ההשאלה.

הלקוח זכאי לקבל סרטים באי-כות טובה. אם הוא מקבל סירטי וידאו באיכות גרועה, הוא רשאי לגקוט בצעדים מישפטיים נגד בעל הספרייה. לקוחות אחדים פנו ל-עורכי-דין לבידור סוגיה זו, ויתכן שבקרוב תהפוך בעיית קאסטות-הוידאו לנושא שבית-המשפט יא-לץ לדון בו.

דינה תוך

יעד לפשימה משמשות הסיפירות מה שנה וחצי לאנשי החוק הספורים הממונים על חקירת הפצת הסרטים. בינתיים רק החברות האמריקאיות הגדולות מרשות לעצמן להחזיק נציג שישמור על כשירות הפצת סרסיהן ועל זכויותיהן